

SEGUIMENT DE LA JORNADA REIVINDICATIVA AL PAÍS

► Representants polítics i sindicals encapçalen la manifestació, ahir al migdia a l'avinguda de Meritxell.

El pont desllueix un 1 de Maig amb minsa assistència de la societat civil

► La manifestació no va aconseguir ni aplegar un centenar de persones

► Per segon any consecutiu, l'USdA i el SAT van anar amb pancartes diferents

ENRIC GUINART*
ANDORRA LA VELLA

S i el mal temps va ser la principal raó de pes del poc seguiment de la manifestació de l'1 de Maig de l'any passat, ahir la coincidència amb un pont festiu va deslluir la Diada del Treballador amb una jornada reivindicativa que no va aconseguir ni aplegar un centenar de persones.

Així, tal com acostuma a ser habi-

tual, la manifestació només va ser seguida per representants sindicals (USdA i SAT), partits polítics (PS i Verds), algun mandatari comunal (com va ser el cas de la cònsol major d'Andorra la Vella, Rosa Ferrer) i per una part molt ínfima de la ciutadania del país. I és que la jornada va discórrer amb absoluta normalitat, amb lemes reivindicatius -la majoria dels quals criticaven directament el cap de Govern, Albert Pintat- i on

ff

MARIA JOSÉ ESPINOSA

PRIMERA SECRETÀRIA DE L'USdA

«Comprovem dia a dia com els diferents governs liberals s'han negat ha desenvolupar un marc legal en l'àmbit social»

«A Andorra el sistema productiu predominant s'ha basat en la mà d'obra barata, submissa i amb la boca tancada»

les expectatives sindicals restaven pendents del ressò mediàtic que poguessin tenir les paraules del secretari general de l'USdA, Gabriel Ubach, en el discurs que havia de pronunciar a Barcelona.

Igualment, tal com és tradicional, la comitiva va finalitzar al recorregut a la plaça del poble on la primera secretària de l'USdA, Maria José Espinosa, va llegir el manifest sindical assumint el rol que fins ara exercia el mateix Ubach. Després de recordar que les reclamacions que es van posar de manifest durant la primera manifestació de l'1 de Maig «encara són vigents», Espinosa va lamentar que malgrat que aquest any se celebrí el 15è aniversari de la Constitució, «comprovem dia a dia com els diferents governs liberals s'han negat ha desenvolupar un marc legal en l'àmbit social que contempli els drets que els treballadors europeus tenen des del segle passat». I aquesta no va ser l'única queixa que va posar sobre la taula la representant sindical, ja que també va criticar que «a Andorra el sistema productiu predominant s'ha basat en la mà d'obra barata, que no s'integri gaire, submissa, desinformada i amb la boca ben tancada». També era de preveure que sortissin a la palestra el paquet de lleis sociolaborals presentades a tràmit parlamentari pel Govern: «Provoquen el més profund rebuig» perquè, entre d'altres, «pretencen consolidar l'acomiadament no causal, els contractes verbals i limitar l'acció sindical a la més mínima expressió», va dir Espinosa.

CONTINUA LA DESUNIÓ / L'1 de Maig va servir per constatar la desunió que viu el sindicalisme andorrà. Així, per segon any consecutiu, el SAT, liderat pel seu president, Guillem Fornieles, anava amb una pancarta a part, uns metres darrere des d'on avançaven els membres de l'USdA. El SAT tampoc va prendre part del discurs que va llegir Espinosa, tot i que Fornieles va ser el primer a felicitar a la dirigent de l'USdA un cop va cloure la seva intervenció. ■

*eguinar@andorra.elperiodico.com

REPORTATGE

Tira més la platja que la reivindicació

Pintat va ser el més criticat en una jornada on es van fer versions sindicals del Chiquiquatre

E. G.
ANDORRA LA VELLA

Les mateixes cares, les mateixes reivindicacions i el mateix denominador comú: poquíssima presència de la ciutadania del país.

I és que any rere any la celebració de l'1 de Maig serveix per assumir que la majoria de la gent del Principat prefereix anar a la platja que sortir al carrer per reivindicar el desenvolupament d'uns drets socials i laborals que no són reconeguts al país on viuen. ¿Potser és que els andorrans els agrada molt

viatjar? Precisament aquesta fal·lera per veure món va ser un dels lemes escollits per criticar algun ministre: «Minoves: menys viatjar i més drets socials», se sentia. Però el ministre portaveu no va ser el més criticat de l'actual equip governamental, sinó que va ser el mateix líder de l'Executiu, Albert Pintat, el que va rebre més dedicatòries: «Pintat, ¿on és el consens?», es preguntaven els uns. «Pintat, volem lleis socials», reclamaven d'altres i «Pintat, escolta: nosaltres som Andorra», cridaven tots. I parlant de lemes, per sobre de

► La divisió ► Membres del SAT, separats de l'USdA.

tots en va destacar un que versionava la cançó del mediàtic i eurovisiu Rodolfo Chiquiquatre demostrant que l'humor és una gran eina reivindicativa: «Un, lleis socials; dos, subsidi d'atur; tres, 1 de Maig festiu; quatre, el Robocop».

A la vegada, el poc seguiment popular de la manifestació s'hi ha de sumar, una vegada més, que el sindicalisme andorrà compleix amb excel·lència la dita que Som pocs i mal avinguts. I és que els dos principals sindicats del país, USdA i SAT, van anar per separat repetint una estampa que desgraciadament ja no sorprèn ningú. Segeixen el mateix objectiu, però van per camins diversos. No és estrany que els treballadors no vulguin sortir al carrer quan veuen que els seus propis representants són incapaces de posar-se d'acord ni que sigui per un dia. I si sumem la falta de comunió del món sindical amb l'escàs seguiment de la manifestació de l'1, potser és que per a la majoria no calen canvis i ja els està bé l'Andorra social d'avui. ■

TEMA DEL DIA Pàgines 3 a 5

Dia del Treballador

LES RECLAMACIONS DELS SINDICATS ANDORRANS FORA DEL PRINCIPAT

JOSEP GARCIA

▶▶ Álvarez, Ubach i Coscubiela, al capdavant de la manifestació dels sindicats a Barcelona, ahir.

Ubach critica a Barcelona «la complicitat» dels polítics catalans

|| Qüestiona a Pintat per «anteposar els beneficis empresarials a la seguretat dels treballadors»

|| El duaner lamenta «haver de marxar fora d'Andorra per explicar les misèries d'un país»

JAUME VENTURA*
BARCELONA ENVIAT ESPECIAL

La situació dels treballadors andorranos es va convertir en un dels punts principals de la celebració de la festa de l'1 de Maig a Barcelona. El secretari general de la Unió Sindical d'Andorra (USdA), Gabriel Ubach, va participar ahir per primera vegada a la manifestació de la capital catalana per explicar l'estat dels drets dels treballadors al Principat i va protagonitzar el primer dels parlaments, en el qual va ressaltar els problemes que pateixen els treballadors, va criticar el Govern d'Albert Pintat i va lamentar «la complicitat» dels polítics catalans. Ubach va estar des del primer moment a primera fila de la manifestació, justament al costat del secretari general de la UGT, Josep Maria Álvarez, des de la sortida de plaça Urquinaona fins al final del recorregut a la plaça de la Catedral.

El duaner va fer un discurs molt crític amb la situació que es viu a Andorra, que fins i tot va qualificar d'«esport de risc». El principal blanc d'aquest parlament, però, va ser el cap de Govern, Albert Pintat, del qual va criticar que «anteposa els beneficis empresarials a la seguretat dels nostres companys treballadors i

a qualsevol llei de seguretat i higiene en el treball».

Ubach no es va oblidar del paper dels polítics catalans: «Pintat actua així amb la total complicitat d'alguns polítics catalans que no es tallen en manifestar la seva catalanitat, però que no dubten a donar suport al Govern, deixant de costat tots els treballadors d'Andorra, els quals pateixen les conseqüències de les polítiques neoliberals en les seves pròpies carns». En aquest sentit, la col·laboració en el premi literari Ramon Llull és, segons el sindicalista andorrà, «un clar exemple d'aquesta col·laboració cultural i econòmica que no té en compte la situació social i laboral dels catalans que viuen a Andorra».

El màxim dirigent de l'USdA també va ressaltar que «els polítics europeus haurien de fer un esforç per veure la realitat de tots els treballadors europeus i pressionar més el Govern pels temes laborals i socials. No estem demanant la lluna, només desitgem unes polítiques equiparables a la resta d'Europa perquè, tot i que no estem a la Unió Europea, ens trobem al bell mig del continent i no ens podem escapar de la realitat». El representant andorrà va posar especial èmfasi en explicar els princí-

l'apunt

EL 'CAS ANDORRÀ' CAUSA SORPRESA ENTRE ELS ASSISTENTS

La manifestació pels carrers de Barcelona va ser la més nombrosa de Catalunya, amb uns 30.000 participants. A més dels majoritaris CCOO i UGT, l'acte va comptar amb la presència de col·lectius particulars, com els de l'hosteleria, o fins i tot d'immigrants, que reclamaven «igualtat de condicions». La intervenció d'Ubach va ser la primera de la jornada. Tot i que la majoria dels assistents coneixia la problemàtica que es viu al Principat pel que fa als drets laborals, pocs sabien dels detalls d'aquesta situació. Així ho va poder comprovar EL PERIÒDIC. Joan Cerdà, un jubilat barceloní, va reconèixer que «a través dels mitjans de comunicació coneixia les dificultats que pateixen els treballadors del Principat, tot i que també va ressaltar que últimament havia sentit a parlar més d'Andorra «en el cas de les

evasions fiscals de Liechtenstein. Maria Creus, una jove mestra de la capital catalana, es va mostrar sorpresa per les paraules d'Ubach i no s'acabava de creure «que en ple segle XXI encara hi hagi situacions així».

▶▶ Gabriel Ubach.

pals problemes que pateixen els treballadors del Principat: «És un infern social on els treballadors han de conviure amb la figura de l'acomodament lliure, on la sanitat no és universal, on les persones són examinades de manera exhaustiva per poder sol·licitar un permís de treball i que pel fet de patir una simple diabetis o obesitat són rebutjades. A més, encara no hi ha drets tan bàsics com ara el de negociació col·lectiva o a una llei de seguretat i higiene en el treball».

SORTIR DEL PAÍS / En acabar l'acte, Ubach va celebrar haver pogut intervenir davant del nombros públic assistent, tot i que amb matisos: «Hem pogut explicar el nostre cas, però lamentem haver d'anar fora d'Andorra per explicar les misèries d'un país i que el nostre propi Govern no ens vulgui escoltar».

Finalment, el sindicalista es va mostrar convençut que el missatge que intenten enviar va calant entre la gent, ja que «la nostra feina precisament és aquesta i per això hem vingut. Creiem que a poc a poc des de Catalunya estem arribant a més gent que va coneixent la realitat del país».

*jventura@andorra.elperiodico.com